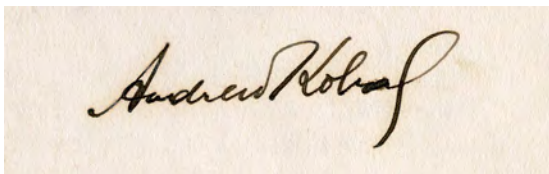

Svetovni popotnik s slovensko dušo

»Zakaj nisem pozabil slovenščine? Materin jezik je dediščina, s pomočjo katere spoznavamo življenje in svet. Človek normalnega razuma bi ne pozabil materinega jezika, da živi sto let med tujci. Materin jezik, dasi ga nisem uporabljal mnoga desetletja, je za mene nekaj zelo lepega. Ne samo po zvoiku, temveč nekaj duševno lepega. Za mene je materin jezik bogastvo iz katerega sem in še zmeraj črpam neke vrste moč v življenju.«

Intervju za Mladiko 1973, št. 4

MESTNI MUZEJ IDRİJA
Muzejski list št. 24

Razstava bo na ogled do 19. aprila 2012.

Urniki:

Torek-petek: 9–15

Sobota-nedelja: 10–13 in 14–18

Pripravila:
Helena Janežič
Zbirka tiskov Slovencev zunaj RS, NUK

Telefon: 01/2001 113
E-pošta: helena.janezic@nuk.uni-lj.si

CERKLJANSKI MUZEJ

Vas vljudno vabi na odprtje gostujoče razstave Narodne in univerzitetne knjižnice z naslovom

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

DR. ANDREJ KOBAL

v četrtek, 29. marca 2012, ob 18. uri.

O dr. Kobalu bo spregovorila avtorica razstave Helena Janežič.

KDO JE BIL ANDREJ KOBAL

Brez težav bi lahko rekli, da je Andrej Kobal človek več življenj. V enem samem je naredil in dosegel toliko, kot bi marsikomu uspelo v treh ali štirih. Štirikratni doktor znanosti doma iz Cerknega je kot sedemnajstleten doživel in preživel krvave bitke prve svetovne vojne, raznašal pošto po domačih hribih in nato zaradi grožnje z italijanskim zaporom prebegnil v Ljubljano. Tam je uspešno dokončal trgovsko šolo in se zaposlil v Slovenj Gradcu, že leta 1921 pa emigriral v ZDA.

Žurnalist

V Chicagu, kjer je imela sedež Slovenska narodna podporna jednota (SNPJ), je bil do leta 1927 pomožni urednik njenega glasila *Prosveta*. V letih 1926 do 1929 je urejal tudi Prosvetin *Mladinski list* in tri leta glasilo *Svoboda*. Kljub mladosti je imel bogate osebne izkušnje. Iz njih, ter zgodb, ki jih je srečal na svoji poti, je črpal snov za prenekatere pripovedi in jih je objavljajl v različnih slovenskih listih v Ameriki.

Nepraktičen večni študent

Zaradi silne želje po znanju je postal, kakor sam sebe imenuje, »nepraktičen večni študent« in v letih do druge svetovne vojne dosegel kar štiri doktorate: iz političnih ved, zgodovine, javnega prava in psihologije. Vsa pridobljena znanja so mu omogočila, da je opravljal številne občutljive vladne zadolžitve in zanje pisal strokovna mnenja. V času, ko je poučeval na Policijski akademiji v New Yorku, je uvedel sposobnostne teste, ki so jih začeli kmalu uporabljati po vseh ZDA in so v rabi še danes.

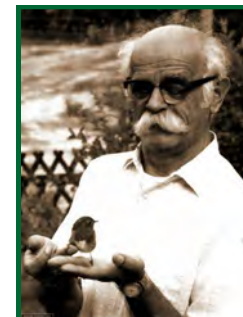
Ameriški tajni agent iz Cerknega

Leta 1942 je sprejel ponudbo Pentagona na oddelku za psihološko bojevanje, leta 1944 so ga premestili v oddelek G-2 in nato v OSS (Office of Strategic Services). V Kairu je vodil usposabljanje obveščevalnih trojk, ki so jih pošiljali na določene strateške točke. Na tem mestu je preprečil ameriško bom-

bardiranje Ljubljane in Zagreba, po bolgarski komunistični revoluciji pa pomagal kraljici Joanni z otrokoma zbežati v tujino. Leta 1947 je sprejel delo v CII - oddelku za Balkan. Kot svetovalec vlade je dve leti in pol preživel na Japonskem, na Formozi in v Koreji, med leti 1955 in 1959 pa je bil v Pakistanu svetovalec za reorganizacijo obveščevalne službe in policije.

Profesor in raziskovalec

Po vrnitvi v ZDA je predaval na univerzah v New Yorku, Washingtonu in na Stanfordu. Uredil je arhiv ruske carske tajne policije Ochrane ter raziskoval rusko špijonažo v Ameriki. Napisal je vrsto del, ki pa so zaradi občutljivosti tematike namenjena izključno rabi vladnih organov ZDA.

Kot aktiven član slovenskih društev je napisal **dvanajst gledaliških iger**, v zrelih letih pa avtobiografsko pripoved v dveh delih *Svetovni popotnik pripoveduje* (GMD, 1975, 1976) in *Slovenec v službi F.B.I. in druge zgodbe ameriških Slovencev* (GMD, 1981).